parole taŝèste
e pensade pù lònghe
pensieri rebufi
co i òci ‘mpizàdi

e ‘n sbrìgol de frét
sui làori ‘l và a strozec’
‘mbrumàdi saóri
e resón che no gh’è

l’è ‘n bàter de cöri
‘ndorbìdi dal còmot
susùri che i sgrìfa
la pèl che par sóngia

destràni del pöc
sanghióti balèchi
strengiùdi ‘nde ‘n àrfi
che ‘ngrópa i respiri

credén de èšer šói
saltàn come càore
vardando qoei altri
che i rùdola ‘n gió

senŝai del nòs vìver
se ‘l sól ne destèmpra
cervèi en aŝé
se ‘l piöve ‘n de stùa

Giuliano

ogni tanto penso a quanto poco ci basta per essere infelici